

Poticaji za čitanje Svetog pisma

Kurt Knotzinger, 1996.

UVODNE MISLI

U međugorskim porukama Gospa četiri puta preporuča da se čita Sveto Pismo. 18. listopada 1984. poručuje Ona: "Danas vas pozivam da u svojim kućama svaki dan čitate Bibliju. I neka bude na vidljivom mjestu, da vas uvijek potiče da je čitate i molite." Jedan kasnija poruka ističe ovaj poziv još više: "Svaka obitelj mora moliti obiteljsku molitvu i čitati Bibliju"! (poruka od 14. 2. 1985.) Daljnje dvije poruke imenuje razloge zbog kojih je čitanje Svetog Pisma tako važno: "Molite i čitajte Sveto pismo kako bi preko Svetoga pisma otkrili poruku za vas kroz moja ponovni dolazak", i: "Čitajte Sveto Pismo, živite ga i molite kako bi shvatili znakove ovoga vremena". (25. 6. 1991. i 25. 8. 1993.).

Na jednom seminaru za voditelje međugorskih molitvenih i hodočasničkih grupa ne bi smio nedostajati referat o praksi čitanja Svetoga pisma. O ovoj temi uvijek će pitati ljudi koji se u životu orijentiraju prema međugorskim porukama. Najčešće pitanje tiče se toga da u Međugorju nije ništa novo izrečeno o vjeri i o aktualnim događajima. Vidioci su bezbroj puta ponavljali da se odgovor na pitanja koja želimo postaviti Majci Božjoj, nalazi u Bibliji. Ali zašto onda trebamo Gospine poruke, ako se i bez njih može sve naći u Svetom pismu?

Potrebno je naglasiti da poruke vrlo izričito zahtijevaju čitanje Biblije i tako pokazuju što nam Bog hoće kazati preko objavljene riječi.. Sveto pismo je povelja - isprava naše vjere i to u dvostrukom smislu: Ono nam kaže što je Bog o sebi, saopćivši to kao uputstvo, objavio i što je onda osnova naše vjere.; Sveto pismo je za nas obvezujući dokument u kojem je to sve zabilježeno. Biblija, dakle, pripovijeda hvaleći i zahvaljujući o velikim Božjim djelima i njegovoj velikoj veličajnost. Ona je također za nas putokaz na putu spasenja kao bi postali s Bogom i međusobno sve više i više povezani. Za molitvene grupe, koje su nastale na više mjesta, i sada čitaju zajednički Sveto pismo važno je imati iskusna pratioca. Svaki teološki uvod u Bibliju polazi od toga da je Biblija Božja riječ napisana ljudskim jezikom i u drugačijem kulturnom krugu prije mnoga vremena. Kako bi se Biblija pravilno razumjela potrebno je poznavanje ondašnjih jezičnih osobina i životnih prilika. Biblijski tekst mora se također prepoznati kao Božja riječ za naše vrijeme. Ona se mora aktualizirati. Tek tako bit će korektno interpretirana, bez opasnosti da se zaluta u fundamentalne zablude. Jer je ipak glavni cilj proučavanja Biblije produbljevanje vjere, posebno ističemo i preporučamo, da se proučavanje Biblije i razmatranje uvijek s molitvom poveže. Biblija nije čitanka, ona je pomoć za našu molitvu i putokaz u našem životu. U molitvenim međugorskim grupama zaziva se uvijek prilikom razmatranja Svetog Pisma Duh Sveti: "Ja ću vam dati jednoga drugog pomoćnika, koje će zauvijek kod vas ostati. On je Duh istine" (Iv 14,16f), koji će nas sve poučavati i na sve podsjećati (Iv 14,26). O tome se također radi kod poziva Majke Božje da zazivamo Duha Svetoga kako bismo mogli sve razumjeti. Prije svega i u vremenu prije Duhova ona je nekoliko puta pozivala, da molimo za izljev Duha Svetoga, za Duha molitve i istine i da se otvorimo Duhu Svetom, koji će nas prosvijetliti i osposobiti posvjedočiti Marijinu prisutnost u Međugorju.

Osobite poteškoće javljaju se prilikom čitanja Starog Zavjeta. Važno je ovdje naglasiti da su ove knjige nastajale u dugom procesu. Bog se objavio patrijarsima i prorocima. Oni su to, što su primili, usmeno i pismeno dalje prenosili. Učitelji i svećenici Božjeg naroda su to moleći promišljali i također objašnjavali te naravno tako proširivali. Tek dosta kasno zapisano je što je u ovom dugom procesu nastalo. Za nas je značajno da su ovi spisi od samoga Isusa i Pracrkve priznati kao sveti i koje je onda Crkva kao takve dalje predala. Stari Zavjet upućivao je na Isusa te njegov dolazak pripremio. Neke stvari iz Starog Zavjeta moguće je tumačiti jedino razumijevajući ondašnje vrijeme i okolnosti. Tako Isus kaže: "Starima je kazano ..., a ja vam kažem." Tek preko Starog Zavjeta nalazi

Božje objavljivanje svoje ispunjenje i ono prije objavljeno svoje razjašnjenje. Za neke pojedinačne stvari bit će uvijek potrebno pitati kompetentnu osobu, ako se ne mogu razumjeti.

Smisleno je trajno ili svakodnevno čitanje Svetog pisma koje nam pojašnjava odnos cjeline i dijelova. Takvo čitanje, "čitanje u nizu", je mogućnost ali ne treba biti shvaćeno kao stroga obveza. Posebni povodi i vremena zahtijevaju za to odgovarajuće tekstove. Za svećenike i redovnike koji u svom časoslovu imaju svakodnevno čitanje, ne preporuča se "čitanje u nizu". Mnogo je uspješnije s više pažnje posvetiti se obvezatnom čitanju razmatrajući tekst i konzultirajući komentare kako bi se što bolje razumjelo.

U ovaj sklop pripada također tvrdnja nekih svećenika koji kažu da su međugorske poruke bogat izvor za njihove propovijedi. Poruke su već za sebe uzete kao propovijedi kroz koje je nanovo obrađena u Bibliji data objava. Pri tom nađe se takvih formuliranja koji sile na daljnje kazivanje. Uporaba poruka u propovijedanju opravdana je i stoga jer su one povezane sa sredinom evanđelja. Bečki profesor pastoralne teologije kaže: "Međugorje ne vodi od Biblije nego ka njoj; to je za mene jedan od najvažnijih teoloških kriterija, da takoreći Marija nije krajnja točka, nego putokaz".

Uvijek je dobro držati se na jednostavan način riječi Božje, o njoj razmišljati i dopustiti u molitvi da djeluje. Majka Božja može nam u tom uzor biti. U Lukinom evanđelju čitamo dvaput kako je ona razmišljala o Isusovim riječima i djelima te ih u svom srcu vagala i čuvala, što to sve treba značiti. Tako treba riječ Božja prodrijeti u ljudsko srce i postati plodonosna. Ako se Biblija uzme u ruke za čitanje i razmatranje, onda nije ona više obična knjiga nego sadrži poruku koju Bog osobno hoće čitateljima odnosno slušateljima upraviti. Najbolje je poruku tako prihvatiti kako se razumjela prvi put. Tako se najbolje uhvati njen smisao. Tko tako svu svoju pažnju pokloni biblijskom tekstu tražit će unutra skrivenu istinu za sebi i prepoznat će da je zato potrebno svjetlo Duha svetoga. Tako se samo od sebi povezuje čitanje sa molitvom i srce se intenzivnije obraća ka Bogu. O ovom obraćanju, "obraćanju srca" je u Međugorju od početka govor. Tko tako Sveto pismo čita, budi se u njemu duboka čežnja, ne uvijek samo Božju riječ dublje shvatiti nego uvijek više ispuniti, što se konkretno od pojedinca zahtjeva. Tako postaje čitanje Svetog pisma vremenom, koje je molitvi posvećeno, a što je djelovanje primjereno Bogu, jedna akcija, koja je potpuno ponesena inspiracijom Svetog pisma.

Tko polazeći od međugorskih poruka čita Bibliju, otkrit će sadržajni paralelizam, slično kao stručnjaci baveći se porukama. Kao primjer donosimo nekoliko takvih tekstova koji stoje u odnosu. Navodimo npr. gotovo istovrsne početke: "Vjerujte Evanđelju" i "Kraljevstvo Božje je blizu". U evanđelju čitamo: "Početak evanđelja Isusa Krista." (Mk 1,1 i 1,15). Apel za vjerom i svjesnost blizine Božjeg kraljevstva postaje u Međugorju nova stvarnost. Također i ovdje počinje se pozivom na obraćenje, ovdje se doživljava blizina Božjeg kraljevstva, odavde razvija se novo i nepredvidivo: Ivan Krstitelj navijestio je poziv na obraćenje po nalogu Gospodnjem (Mk 1,15); na Krstiteljev blagdan počeli su međugorski događaji. Poziv na obraćenje je osnova tamo ljudima upućene poruke. Kao koraci na putu čovjekova obraćenje naglašeni su također u Međugorju molitva i post, što je Isus svojim također preporučio (usp. Mt 5,5-18 i Mk 9,29). O molitvi je u Evanđelju i u porukama kazano, da je ne smijemo popustiti jer se u molitvi obraćamo Bogu. Post je tamo nazvan kao nezaobilazan jer nas oslobađa od okova prošlosti i tako čini slobodnim za Boga i njegove želje. Od većeg značaja je i u biblijskoj objavi i u međugorskim porukama mir kao Božji poklon, ali također kao i plod ljudskog napora. Mir je ljudima zadan, evanđelje proglašuje zalagaoce za mir blaženim (Mt 5,9), ali istovremeno kaže Biblija da mir dolazi od Boga: "Gospodine, blagoslovi svoj narod mirom", moli psalmist (Ps 29,11), i blagoslovna Pavlova želja je: "Gospodin mira poklonio vam mir" (2Sol 3,16). Isto to naglašavaju međugorske poruke: Uvjet vlastitog zalaganja za mir i potrebu izmoliti mir kao dar od Boga.

Ovo sve ne znači nadopunu ili novi odsjek objave, nego dokazuje se kao hitni poziv, da se oživotvori što nam je već kazano u Božjoj riječi Svetog pisma. Posebnost međugorskih poruka je u tome da su one izrečene od majke "svojoj ljubljenoj djeci". Kao Majka Crkve i Majka kršćanstva vraća u sjećanje Marija evanđelje svoga sina s mnogo ljubavi i osobito snažno.

Na jedno aktualno značenje međugorskih poruka u pogledu na Sveto Pismo ukazala je sestra Emanuela iz Zajednice blaženstava. Iz Međugorja šalje ona redovno Abbaye Blanche u Mortain, Francuska, gdje je ona kod kuće, vijesti koje se onda šire u čitav svijet. 14. siječnja 1994. veli ona: "Mi bijasmo preplavljeni valom proročanstava, jednim divljim, strašnim, proturječnim valom. Zahvaljujemo se Gospi da nas je dovela nazad ka izvoru istinskog svjetla, a koje je živa objava Biblije".

Vicka izvještava jedanput: "Majka Božja kaže, uzmite svaki dan rano Bibliju i pročitajte nekoliko redaka i to onda živite u toku dana. Tako ćete vi naći odgovor na to što dan donosi." To znači, mi ne smijemo očekivati da preko čitanja Svetog pisma odgovori zablješete na naša pitanja. Međutim, tko redovito čita Bibliju, on će biti sve više obuhvaćan Duhom Svetim, koji preko Svetog pisma nama govori i tako naći odgovore na pitanja života. Pogrešno uvjerenje da se smjesta u Bibliji mogu naći dogovori na svaki životni problem, mora se odstraniti.

MISLI IZ PORUKA O POJEDINIM BIBLIJSKIM MJESTIMA

Međugorske poruke su hitni poziv nama da živimo evanđelje. Na poziv na obraćenje, izlaznu točku evanđelja i Gospinih poruka je već ukazano. Ovdje će biti još uspoređeni neki važniji izričaji Radosne vijesti.

"... da oni uvijek mole i nikada ne klonu." (Lk 18,1)

Začuđujuću činjenicu da se Majka Božja tako dugo u Međugorju pojavljuje, objašnjava ona sama: **"Ja vas hoću učiti moliti."** (12. VI. 1985.). Cilj ove pouke je stalna molitva. Uvijek se naglašava molitva bez prekida. Trajna molitva je tek onda ostvarena ako netko kod onoga što on misli, govori i čini, ne izgubi Boga iz svoga vidokruga i uvijek posvješćuje njegovu sadašnjost. Jedan takav stav prema Bogu ne ometa izvršavanje životnih zadaća. Naprotiv, tko Boga uvijek pred sobom ima, odgovoran je uvijek u svom djelovanju pred Bogom, ne gubi nikada nadu u njegovu pomoć jer on zna da je Bog tu, također i za njega. Ovaj stav trajne molitve pretpostavlja određena molitvena vremena u kojima se uvijek može isključivo Bogu obratiti. **"Ja vas molim, draga djeco, svjesno idite na molitvu"** (28. II. 1985.) i **"Vi, draga djeco, ne možete shvatiti kolika je vrijednost molitve, dok sami ne kažete: sad je vrijeme molitve, sad mi ništa ostalo nije važno, sad mi nije važna nijedna osoba osim Boga."** (2. X. 1986.), tako poziva Majka Božja na molitvu. U izvjesnom smislu je već svakodnevna redovna molitva "trajna molitva", koja se uvijek iznova započinje i tako nikada ne prestaje. U ovom smislu poziva nas Majka Božja svaki dan s molitvom započeti i s molitvom završiti. Sa sigurnošću vodi takva navika, ako je to istinska molitva, molitva sa srcem, da molitva zauzme prvo mjesto u životu. Majka Božja ne poziva na molitvu samo pojedince nego i obitelji. Ona želi tomu voditi da naš "dan bude samo molitva i potpuno predanje Bogu." (4. IX. 1986.) Ni o čem drugom nije govor u porukama od 25. u mjesecu kao o molitvi. Marija je jedanput napisala posvetu u knjizi da je Gospa svaki dan govorila o potrebi molitve. I dodala je: "Preko molitve možete sve postići, također i to, o čemu netko misli da je nemoguće." To je isto što Isus o molitvi kaže: "Ako vi u meni ostanete i moje riječi u vama ostanu, tako biste mogli vi moliti što volite, i bilo bi uslišano." (Iv 15,7). Svoje upućivanje u Bogu počela je Majka Božja s tim da je zadržavala vidioci na određenim usmenim molitvama - kao što i Isus na molitvu učenika da ih nauči molitvi odgovora sa Oče naš (Lk 11,2). Glavno težište uvoda u molitvu Majke Božje leži u zahtjevu: molite sa srcem: "Draga djeco! Danas vas pozivam na molitvu srcem." (2.V. 1985.) Zatim upitani koliko je odlučujuće sa srcem moliti, naglašavaju vidioci, odnosno Marija: "Gospa nas vodi da sa srcem molimo. Srce mora kod toga biti ono što riječi kazuju", i kod jedne druge prilike: "Sve, što opterećuje, mora se s povjerenjem odložiti, preporučiti, oslobodite se od toga, kako bi se s neozlijeđenim srcem moglo moliti." Vidioci su preko Majke Božje sada nanovo naučili, što već je u poslanici Filipljanima napisano: "Ne brinite se, nego donesite u svakom položaju moleći i preklinjući vaše molitve sa zahvalnošću pred Boga." (Fil 4,6) Molitva srca ne pokazuje samo natprirodni učinak, ona ima vrlo uspješno učinak u prirodnom području: ona pomaže

iscrpljenost prevladati i poklanja radost i osvježenje. Obraćanje srca s ljubavlju, to znači čitava osobnost jednoga čovjeka, je kod molitve odlučujuća. I u početnom nastojanju i u vrhuncu trajne molitve. "Sa srcem moliti, to je najvažnije" (Marija), i "to je istinska molitva" (Ivan), to je svjedočenje mladih ljudi koji su uvedeni direktno od Marije u pravu molitvu.

"...izgoni samo molitvom i postom." (Mt 17,21)

Kada je Isus sa trojicom učenika na brdu Preobraženja boravio, doživjeli su ostali učenici u susretu sa opsjednutim strašnu moć zloga. Tek kad je Isus došao i zaprijetio demonu, ostavio je ovaj opsjednutoga. Začudene učenike poučavao je Isus da se takvo što samo kroz molitvu i post može postići (Mt 17,14-21). Ako značenja vizija i u njima posredovanih poruka ne mogu opstojati u novim sadržajima vjerskih istina, ipak će zaboravljene istine preko poruka biti dozvane u sjećanje. Nije li kršćanstvo zaboravilo post kao djelotvorno sredstvo u borbi protiv zla? Isus posvećuje u govoru na gori izlaganju pravog posta jedan dulji prikaz (Mt 6, 16-18), on sam posti (Mt 4,2) i opravdava post u prikladno vrijeme (Mt 9,15). U međugorskoj poruci ima poziv na post od početka svoje mjesto. Vidioci su ga već skoro nakon početka ukazanja proklamirali. U porukama četvrtkom redovito se uvijek spominje. Pri tom dotiče se Majka Božja naše unutarnje spremnosti (" sa srcem vrijedi postiti, 20. IX. 1098.), ona nas motivira sa uputom, da je naš post prilog za prevlađanje zla i daje nam mjeru, koja je doduše osjetna, ali - za zdrava čovjeka - potpuno izvodljiva: dvaput tjedno. Zahtjev za postom je u međugorskoj poruci jedan poziv, nikakva zapovijed, poziv jedne majke svojoj ljubljenoj djeci, kojima je veliko povjerenje, ali se i o velikom radi. Svih šestoro vidjelaca prenijeli su 1982. poruku, da čak postom ratovi mogu biti zaustavljeni. Stoga su već i u Starom zavjetu u ratnim vremenima proroci pozivali na post i molitvu. Mariju častimo kao kraljicu proroka. Njezin poziv pojavljuje se u vrijeme koje je obilježeno katastrofama i opasnostima. Mi moramo biti zahvalni, da je preko nje skrenuta pažnja na povezanosti, koje sami po sebi nismo mogli spoznati. Važno je također da je poziv na post uvijek povezan sa pozivom na molitvu. Tek molitva, stanje otvorenosti prema Bogu, daje postu njegovu istinsku vrijednost i njegov učinak. Dobrovoljni post je različito blagoslovljen. On oslobađa od ovisnosti u navezanosti i čini nas slobodnim za to što bi nam Bog želio dati. Također mnoga djela ljubavi prema bližnjem su moguća preko odricanja. Tko posti, pridonosi miru, spasenju, pobjedi dobra.

"Blago mirotvorcima." (Mt 5,9)

Privi apel Majke Božje u Međugorju bijaše poziv na mir: između Boga i čovjeka i između ljudi. Bog nam ga nudi. Mi moramo pri tom sudjelovati. Na peti dan godine ove prve međugorske poruke izrečen je ovaj poziv zapravo nanovo: "Draga djeco! Bog mi dopustio da s njim ostvarim ovu oazu mira. Želim vas pozvati da je čuvate, i da oaza bude uvijek čista. Ima onih koji svojom nemarnošću uništavaju mir i molitvu. Ja vas pozivam da svjedočite i svojim životom pomazete da se očuva mir." (26. VI. 1986.) Na početku događanja proglasila se pred vidiocima Majka Božja kao Kraljica Mira. Iz Svetog pisma znamo da je ipak mir Božji poklon ljudima: Gospodin blagoslovi svoj narod s mirom (Ps 29,11). On poklanja njega (Iz 26,3), od Njega dolazi on (Otk 1,4). Tako je izmolio Pavao u svojim Poslasticama uvijek mir za svoje općine od Boga (usp. Rim 1,7). Naša je zadaća, izmoliti od Boga mir i zauzeti se za mir. "Draga djeco! Pozivam vas da svojim mirom pomognete da drugi vide i počnu tražiti mir. Vi ste, draga djeco, u miru i ne možete shvatiti nemir. Zato vas pozivam da molitvom pomognete uništiti u ljudima sve ono što je zlo i razotkriti prijevaru kojom se sotona služi. Vi molite da istina prevlada u svim srcima." (25. IX. 1986.). Tako govori nama Majka Božja i ističe da naše nastojanje za mirom postoji ponajprije u samom življenju mira, da nemir ima svoje korijenje u zlu, a to znači da se iz zalutala srca izdiže i u zalutalosti ima preko sotone svoj praišvor. Vidioci uvijek iznova kažu da smo pozvani "stvarati mir", da se od nas zahtijevaju koraci, koji služe miru, koji pomažu prevladati nemir. Ima nezamjenjivih vrijednosti, koje nikada ne smijemo prodati. Samoljublje i nepopustljivost ne pripadaju sigurno k tomu. Ovdje vrijedi: sebe nadići. Isus je omogućio svojim predanjem na križ mir i "u njegovoj osobi je ubijeno neprijateljstvo" (usp. Ef 2,14ff). Isus, raspeti, prikazan nam je ovdje kao izvor i uzrok mira. Križ je postao znak izmirenja i

mira. "Mir činiti" zahtjeva vrlo često spremnost križ podnositi. Stoga kaže nam i Majka Božja: "Molite pred križem za mir!" (6. IX. 1984.) To će pomoći našu nemoć nadići nasuprot svemu što smeta miru.

"Budite zahvalni" (Kol 3,15)

Majka Božja zahvaljuje u gotovo svakoj svojoj međugorskoj poruci onima koji njezin poziv slijede. Katkada zahvaljuje ona i za drugo: za spremnost njoj se posvetiti, za molitve, za muke i žrtve, za oživotvorenje njezinih poruka u životu. Ona zahvaljuje svima koji nešto za nju čine, "Za svaki odgovor na poruke" (8. I. 1987).

Jedan mladić pitao je jedanput vidjelicu Mariju, potaknut neprekidnim valom hodočasnika, kojem ona bijaše izložena, kako ona može takvo opterećenje uopće izdržati. Marija je odgovorila: "Kad bi ti znao, kako je to, kada se Majka Božja za svakog zahvali!"

Majka Božja ne zahvaljuje se samo kod nas, ona se zahvaljuje također i kod Boga, jer je on njoj dopustio dolazak k nama. Marijino ponašanje podsjeća nas da mi imamo razlog također biti zahvalni. Zahvaljivati ima nešto s premissljeti, na što upućuju zajednički njemački jezični korijen obaju riječi. Sveti Pavao upozorava nas u svom retoričkom pitanju na sve, posebno na nama poklonjenu ljubav Božju: "Što imaš ti, da nisi primio?" (1Kor 4,7). U međugorskim porukama podsjećamo se na dug zahvalnosti. Ne misli se pod tim samorazumljivo jedno čisto vanjsko izvršavanje zahvalnosti. S tim se zadovoljiti bio bi kraj istinske zahvalnosti. Majka Božja kaže da naš život treba biti radosno zahvala, kaja kao rijeka radosti iz našega srca vrije. Za sve date milosti, čak samo za male stvari, trebamo Bogu zahvaliti kako bismo postali sposobni u velikim stvarima Bogu hvala reći! (25. IX. 1989., 25. VIII. 1995., 25. X. 1995.).

Samo, lako se je odnositi prema datim darovima bez zahvalnosti. To nam ističe pred oči evanđelist Luka u svojem izvještaju o 10 izliječenih gubavaca: Na putu u Jeruzalem došli su Isusu u susret i molili njega da ih ozdravi. Isus je rekao: "Idite, pokažite se svećenicima!" I dok su oni išli k svećenicima, postali su čisti. Jedan se od njih međutim okrenuo kad je vidio da je očišćen. Slavio je Boga. Bacio se na tlo pred Isusove noge i zahvalio mu se. Tada je Isus kazao: "Ipak su svih deset čisti postali. Gdje su ostali devet? Nije se nijedan vratio Boga da časti, osim ovoga..." (Usp. Lk 17,11-19)

Kod nas treba drugačije biti. Majka nas Božja poziva bez prekida Bogu zahvaljivati. Vanjski znakovi zahvalnog uvjerenja su: riječi zahvale, ali također post i druga dobra djela prikladni su za to. Odlučujuće pri tom je međutim naše stav prema ljubavi i poštovanje prema onomu koji daruje.

"Radujte se u Gospodinu" (Fil 3,1)

Kršćanstvo je religija radosti, kršćanin oblikuje svoj život prema radosnoj vijesti koju je Krist donio. On govori o ispunjenju, u koje nas hoće voditi: "Onda će se vaše srce radovati, nitko neće uzeti vaše radosti" (Iv 16,22), i apostol nas poziva također s Filipljanima: "Radujte se u Gospodinu u svako vrijeme! Još jedanput kažem: Radujte se!" (Fil 4,4)

U svojim porukama podsjeća Majka Božja opetovano da mi imamo razloga za radost, posebno 25. VIII. 1988.: "Draga djeco! Danas vas pozivam sve da se radujete zbog života koji vam je Bog dao. Moja draga djeco, radujte se zbog Gospodina Stvoritelja koji vas je tako čudesno stvorio! Molite, da vaš život postane jedna radosna zahvala..." Marija zna također da je naša radost ugrožena: "Đavao djeluje još snažnije kako bi svakom od vas oduzeo radost. Molitvom možete ga sasvim razoružati i vašu sreću osigurati." (24. I. 1985.) I ona obećava: "U molitvi iskusit ćete radost..." (28. III. 1985.) Ona, koja je u Božju radost unišla, poziva nas: "Radujte se sa mnom!" (18. IV. 1985.)

"Gdje djeluje duh Gospodnji, tu je sloboda" (2Kor 3,17)

O daru slobode možemo mi jedino ljudskim ograničenim jezikom govoriti. Zajedničko djelovanje

Božje svemoćnosti i ljudske slobode ostat će nam uvijek tajnom. Sloboda, koju Bog nama poklanja, je preduvjet da mi na njegovu ljubav svojom ljubavlju odgovoriti možemo, jer ne može se nikoga prisiliti na sklonost prema nekome. Sloboda uključuje međutim rizik odbijanja. Papa Ivan Pavao II. utvrdio je u svom pastoralnom posjetu u Beču u jednom govoru da je ljudska povijest zlorabljena povijest.

Poruka iz Međugorja zahtjeva od nas prestati s ovom zlorabom. Ona kaže još više da nas Bog treba za ostvarenje svog plana Spasenja. "Bez vas Bog ne može ostvariti ono što želi. Bog je svima dao slobodnu volju, i vi njom raspolazete." (30. 1. 1986.) Bog je dakle jedna komad slobode nama darovao i ne raspolaze sada nad tim. Apeli Majke Božje međugorske naglašavaju ovu našu slobodu: "Ja sam s vama, ali ja ne mogu vašu slobodu uzeti." (7. VIII. 1986.). Mi moramo djelovati "kao slobodni, ali ne kao takvi koji slobodu uzimaju kao pokrivač za zlo, nego kao sluge Božje." (1Pet 2,16)

"Ovo činite meni na spomen!" (Lk 22,19 i 1Kor 11,24-25)

Ako se vidi oće upita koju molitvu je Majka Božja najradije preporučila, upućuju oni na svetu misu. Koncil nas je na to podsjetio, da se u njoj djelo našega spasenja izvršava; da je ona najviša točka i izvor snage našega života iz vjere. Ona kroz svoje obrede uključuje u sebi sve, na čemu se osniva naš živi kršćanski život; odricanje od grijeha, predaja Bogu, čašćenje i poslanje. U slavlju mise susrećemo mi Isusa u evanđelju i u kruhu života. Ovaj susret osposobljava nas svakodnevno našu subraću na pravi način susretati, jer je upravo plod svete mise mir. Jedna poruka sažimlje sve to: "Sveta vam misa treba život biti." (25. IV. 1988.)

Međugorje nas uči da ostavimo vrijeme za svetu misu, također zatim za pripremu i sabranost. Mnogi prestaju sa svetom Misom jer nisu više sposobni sudjelovati u svetoj Misi. "Misa mi ništa ne daje", govore oni tada. Preko Međugorja su mnogi ljudi naučili nanovo misu razumijevati: Sveta misa je vrijeme koje nam je poklonjeno, u kojem Isus svoju milost daje. Stoga trebamo s ljubavlju doći i svetu misu s ljubavlju prihvatiti; trebamo u njoj aktivno sudjelovati. Na prigovor jednog hodočasnika da nema vremena za svetu misu, odgovorila je vidjelica Marija da se radi o tome prema kojim pravilima je vrijeme podijeljeno.

Ovdje upućujemo na poruku koja poziva na slavljenje euharistije od 25. IX. 1995.: "Draga djeco! Danas vas pozivam da se zaljubite u Presveti sakramenta. Molite Isusa u svojim župama, tako će te biti povezani s čitavim svijetom i Isus će vam postati prijateljem."

"Kojima oprostite grijeha, oprosteni su im; kojima zadržite, zadržani su." (Iv 20,23)

Mir počinje u vlastitom srcu, naročito mir s Bogom. Da bi njega zadobili, poklanja nam Krist sakrament pomirenja, svetu ispovijed. Gdje se ovaj sakrament događa, tamo se Isus obraća čovjeku i ispunja se, što je u evanđelju opetovano prikazano. Isusove riječi postaju djelotvorne: "Oprosteni su ti tvoji grijesi. Tvoja vjera ti je pomogla. Idi u miru." (Lk 7,48.50) i "Idi i ne griješi od sada više!" (Iv 8,11)

Svećenici, koji su u Međugorju ispovijedali, znaju koliko su puta ove riječi izričaj istinskog obraćenja. Redovita ispovijed je pomoć ovo obraćenje izdržati i živjeti.

Majka Božja preporuča mjesečnu ispovijed (6. VIII. 1982.). Mnogobrojne ispovijedi u Međugorju odnose se na obadvoje: na obrat onoga, koji je izgubio stanje milosti i na pomoć za onoga koji hoće na nalog Svetog Pisma prema napretku u dobrom odgovoriti: "Rastite u milosti!" (2 Pet 3,18)

"Obucite se u novog čovjeka koji je stvoren na sliku Božju u istinitoj pravednosti i svetosti!" (Ef 4,24)

Biti kršćanin je poziv na svetost u živoj povezanosti s Bogom. Stoga naziva Pavao kršćane u svojim poslanicama "pozvani sveti" (Rim 1,7; Kor 1,2) stavlja njima pred oči njihovu stalnu zadaću: težiti

prema svetosti (1Sol 4,3; Kor 7,1) Poziv na svetost tiče se svih bez razlike (25. IX. 1988). Svoju molbu na nas "da prihvatimo svetost" (25. VII 1987.) potkrepljuje Marija sa svojom ljubavlju prema nama. Ona hoće da mi postanemo sveti, ona nas hoće u svetost obući. To je razlog njezine duge prisutnosti u Međugorju. Ona naziva svoje poruke "sjeme svetosti" (10. X. 1985.) i s tim izražava da kod svega našeg potrebnog nastojanja ipak je odlučujući čin Božji. Tako Marija poziva da se moli za dar svetosti, i ona govori o svojoj radosti zbog svih onih koji su na putu svetosti. (24. VI. 1986.)

Gdje se "svetost" isključivo povezuje sa "službenim proglašenjem svetim", postaje opći poziv na svetost nerazumljiv. Kao i Sveto pismo tako i Majka Božja pod "svetošću" misli onu životnu povezanost s Bogom koju smo krštenjem dobili. Nju bi onda trebali u toku našega života s Božjom pomoći sve više i više razvijati, kako bi ona jedanput u veličanstvu neba svoje ispunjenje mogla naći.

"Evo ti Majke!" (Iv 19,27)

Duga prisutnost Majke Božje u Međugorju je začuđujuća. Njezino zadržavanje je također poruka za nas. Mi smo preko toga iskusili njezinu materinsku blizinu, mi prepoznajemo da nismo od neba sami ostavljeni u ovom našem teškom vremenu. Ona kaže: "Draga djeco! Danas vas pozivam da razmišljate, zašto sam ovako dugo s vama. Ja sam Posrednica između vas i Boga. Zato vas, draga djeco, želim pozvati da iz ljubavi uvijek živite onako kako Bog od vas želi. Stoga, draga djeco, u svoj poniznosti proživljavajte sve poruke koje vam dajem." (17. VII. 1986)

Preko Marije htio je Sin Božji u naš svijet stupiti, preko Marije smo mi potaknuti činiti, što on nama kaže (Iv 2,5). To je trajno Marijino poslanje i zadaća. Teolozi su iz toga izveli učenje o Mariji kao tipu Crkve: Također Crkva mora Isusa ljudima približiti i njih poučavati, njegovu riječ ispuniti. Pri tom ima svaki pojedinac u Crkvi zadaću za sebe naći Isusa, prema njegovoj riječi živjeti i drugoga k Isusu voditi. Međugorje nam daruje novu nadu preko Marije, koja nam kaže: "Ja sam vaša majka i hoću vas k Isusu voditi." Jedan svećenik iz Međugorja sazeo je jedanput na osnovu iskustva mladih vidjelaca: Oni nju doživljavaju kao majku, koja bi željela čitav svijet zagrliti.

"Tko god hoće ići za mnom, neka se odreče samog sebe, neka svaki dan uzme svoj križ i neka me slijedi!" (Lk 9,23)

Nasljedovanje, na koje nas Isus poziva, obuhvaća jedan put i jedan cilj. Oboje je dotaknuto u molitvi "Anđeo Gospodnji": preko patnje i križa do uskrsnuća dospjeti. Time je i pitanje o posljednjem smislu ljudskog trpljenja odgovoreno. Jedna ovosvjetski orijentirana logika ne može na problem neispunjene težnje za srećom zadovoljavajuće odgovoriti. Evanđelje nas upućuje iznad horizonata koji su u našem iskustvu i našem razumijevanju. Svaki križ koji je s Kristom odano nošen ima udio u oslobađajućoj snazi Kristova križa. Stoga piše Pavao: "Krista hoću iskusiti i sili njegova uskrsnuća i udioništvo u njegovim patnjama." (Fil 3,10)

Majka Božja nije došla u Međugorje nama križ oduzeti. Ona je jedna realna majka koja svojoj ne pokazuje iluzije. Ona zna o potrebi spasenja po križu i trpljenju i poziva da u ljubavi uzmemo križ života. Isus nosi križ iz ljubavi prema nama, mi ga trebamo iz ljubavi s našim križem slijediti. Na veliki petak, 6. IV. 1985., kazala je Majka Božja: "Nemojte se plašiti križ nositi. Tu je moj sin koji će vam pomoći." Marija nas poziva koliko je moguće pred križem moliti i razmišljati o Kristovoj patnji te nam iz toga obećava posebne milosti. U svim neprilikama postaje križ radost, naravno ne kao osjećaj, nego kao duboko doživljena vjerska istina.

Ja bi želio na kraju mojih misli pažnju posvetiti onim ljudima, koji bespomoćnima, bolesnima stoje na usluzi. To nisu samo liječnici i njegovatelji, to su jednostavno oni koji su tu, ako budu trebani. Sveto Pismo nas izvještava da je Marija ka Elizabeti preko brda žurila kad je od anđela čula da njezina postarija rođaka isto kao i ona dijete očekuje. Marija zna da tamo trebaju njezina mlada ramena, njezinu pažljivost. "I ona je krenula na put i žurila" tamo, gdje je Elizabetina kuća. Iz

evanđelja osjećamo mi kakva je radost nju obuhvaćala zbog toga što može pomoći. I mi svi možemo postati takvi ljudi kojima je radost pomagati. Tako dobiva i naša patnja oslobađajuću snagu i snagu koja blagoslov donosi. Upravo ljudi koji svoj križ nose mogu biti s Marijom povezani, kako ona sama u jednoj poruci kaže: "Ja sam s vama i vaša bol je moja. Hvala, što ste se odazvali mome pozivu!" (25. IV. 1992.)

Kurt Knotzinger, 1996.

Kurt Knotzinger - rođen je 1928. godine u Beču. Nakon studija teologije i glazbe 12 godina radi kao župnik. Od 1966. godine duhovnik je i profesor na bogosloviji i u gimnaziji bečke Nadbiskupije u Sachsenbrunnu.